

Відтак, ревальвація / девальвація курсу національної валюти має різноспрямований вплив на різні галузі економіки в залежності від характеру їх зовнішньоекономічної діяльності, а курсовий чинник має незначний вплив на неї. Відмова Національного банку України від фіксованого курсу національної валюти призвела до дестабілізації на валютному ринку. Вона була зовсім неочікуваною як для бізнесових кіл, так і для домогосподарств. Для економічних агентів, які звикли до відносної стабільності, перехід до плаваючого курсу лише додав невизначеності та підвищив недовіру до монетарної влади. Девальваційні шоки 2007-2008 та 2014-2015 рр. не призвели до помітного позитивного впливу на сальдо платіжного балансу, а разом із несприятливою зовнішньоекономічною кон'юнктурою, військовою агресією з боку Російської Федерації лише підвищили доларизацію економіки і фінансового сектору, відтік капіталу, сприяли розгортанню інфляції та колапсу в банківській системі.

Перелік посилань:

1. Krugman P. *International Economics: Theory and Policy* / P. Krugman, M. Obstfeld, M. Melitz ; [10th ed.]. – Pearson, 2014. – 792 p.
2. Mishkin F. (2015) *The Economics of Money, Banking and Financial Markets/ Frederic S. Mishkin* ; [11th ed.]. – Pearson, 2015. – 704 p.
3. Співак І. Глобальна монетарна економіка та геополітичні інтереси держав: валютні механізми / І. В. Співак ; Нац. банк України, Ун-т банк. справи Нац. банку України, Ін-т міжнар. відносин Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. – К. : УБС НБУ, 2013. – 395 с.
4. Сучасна валютна політика та особливості її реалізації в Україні / [наук. ред. В. Юрчишин]. – Київ : Заповіт, 2016. – 120 с.
5. Kallianiotis J. *Exchange Rates and International Financial Economics: History, Theories, and Practices* / J. Kallianiotis. – Palgrave Macmillan, 2013. – 289 p.
6. Белінська Я. В. Валютно-курсове регулювання: проблеми теорії і практики / Я. В. Белінська ; Нац. акад. упр. – К., 2007. – 369 с.
7. Дзюблук О. В. Валютна політика : підручник / О. В. Дзюблук. – К. : Знання, 2007. – 422 с.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСУВАННЯ ПРОЕКТІВ ЗА СХЕМОЮ КРАУДФАНДИНГ

А.О. Степаник

А.В. Дрюк, здобувач вищої освіти

Київський національний торговельно-економічний університет

Згідно з даними рейтингу Топ-20 найбільш перспективних ринків, на найближчі 5-10 років для втілення ідей та отримання заробітку, за даними міжнародних консалтингових компаній, зведений на основі комунікації з інвесторами, рейтинг очолює галузь інформаційних технологій (ІТ), а саме мобільні платежі, технології та додатки до мобільних телефонів, Інтернет програми, онлайн-освіта, продаж товарів, гаджети, трьохвимірний друк, роботи. На рівні практично однакових ризиків та складності, такі проекти забезпечують більш високі прибутки в порівнянні з рештою, що включає також програми енергозбереження, розумних матеріалів, комерційної нерухомості, автокомпонентів, охорони здоров'я, утилізації відходів, космосу, сервіси допомоги, бізнес по франшизі, сільське господарство та геологорозвідка [4].

Краудфандинг (від англ. crowdfunding) є способом колективного фінансування проектів, при якому гроші на створення нового продукту надходять від його кінцевих споживачів. [1]. Краудфандинг – розподіл завдань для великої групи людей через публічні оголошення [2].

В свою чергу, президент США Б. Обама назвав краудфандинг – «game changer» (з англ. змінювач правил гри) і в квітні 2012 р. підписав JOBS (Jumpstart our business startups) – закон, відповідно до якого стартап-компанії можуть залучати до 1 млн доларів за допомоги краудфандингу без підготовки спеціального пакета документів та реєстрації акцій [3].

Загалом, краудфандинг – це дуже давнє явище. Однак з винаходом інтернету воно отримало друге дихання. А все тому, що хмарне фінансування здійснюється зазвичай якимось співтовариством (одногрупники, сусіди, друзі, співгромадяни), а з появою Інтернету комунікативні можливості людей сильно розширилися. Так у 1997 році шанувальники британської рок-групи Marillion без будь-якого залучення самої групи організували і провели інтернет-кампанію по збору коштів для фінансування музичного туру групи по всій території США. Їм вдалося зібрати \$60 000. Торгова асоціація для фрілансерів у Великобританії The Professional Contractors Group була заснована в інтернеті в 1999, коли Енді Уайт зробив заклик до 2000 підприємців пожертвувати £50 щоб назбира-

ти £100 000, які необхідні для заснування такого типу організації. Через 5 днів 2002 людей перерахували гроші. Сьогодні членами цієї організації є більше 14 000 британців.

В Україні краудфандинг практично не розвинутий. Цією діяльністю на теренах України займаються лише дві компанії. У 2012 році з'явилася перша вітчизняна краудфандингова платформа «Спільнокошт». За перші два роки «Спільнокошт» допоміг зібрати своїм користувачам 3.8 млн грн. Здебільшого на базі цієї платформи організовувалося фінансування соціальних, культурних та екологічних проектів. Тільки нещодавно ця компанія почала організовувати збір коштів для реалізації технологічних новинок. На початку 2013 року почала свою роботу друга в Україні краудфандингова компанія «NaStarte». За її сприяння збираються кошти на фінансування проектів у сфері культури, спорту, комп'ютерних ігор та новітніх технологій. Ця платформа має більш комерційне спрямування, ніж «Спільнокошт». Майже 90% усіх розміщених на базі «NaStarte» проектів – комерційні.

Але при цьому вітчизняні підприємці зустрічаються з рядом труднощів, які умовно можна розділити на територіально-організаційні та культурні. До перших, наприклад, можемо віднести те, що більшість краудфандингових компаній працюють лише з підприємцями із Західної Європи, Північної Америки та Австралії. Інші вимагають відкрити рахунок у певних американських чи європейських банках. З всесвітньо відомих лише компанії «Kickstarter» та «Indiegogo» працюють з користувачами практично з усіх країн світу. Це певним чином обмежує можливості українського користувача у виборі платформи та регіону світу для збору коштів. Також виникають і культурні труднощі при використанні іноземних краудфандингових платформ. Перш за все це мовний бар'єр. Практично всі зарубіжні платформи працюють на англійській мові. Презентацію проекту також необхідно робити на англійській мові, щоб потенційні інвестори могли ознайомитися з ідеєю.

Таким чином, можемо дійти висновку, що у сучасній світовій економіці краудфандинг став доволі ефективним інструментом інвестування. Він є простим, доступним та дієвим як для підприємств, так і для потенційних інвесторів із числа пересічних громадян.

Перелік посилань:

1. Петрушенко Ю. М. Краудфандинг як інноваційний інструмент фінансування проектів соціально-економічного розвитку / Ю. М. Петрушенко, О. В. Дудкін // «Маркетинг і менеджмент інновацій», 2014. – № 1. – С. 172-182.
2. Прахалад К. К. Пространство бизнес-инноваций: создание ценности совместно с потребителем / К.К. Прахалад, М.С. Кришнан. – М.: Альпина Паблишер: Издательство Юрайт, 2012. – 258 с.
3. Кочиева К.К. Развитие приоритетных направлений инновационной деятельности как фактор укрепления конкурентных позиций России / К.К. Кочиева // Экономика: теория и практика. – 2013. – №2.
4. Кушнір С. О. Краудфандинг як одна з реальних можливостей фінансування стартапів та перспективи його розвитку в Україні / С. О. Кушнір. // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – №13. – С. 132-135.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

А.О. Тимошенко, к.е.н.

ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Створення української бюджетно-податкової системи регулювання економічного становища країни був досить складним, не завжди економічно виправданим і триває до теперішнього часу.

Досить важко податкові надходження входили в економічну систему країни в якості стабільного джерела формування казни держави і регулятора соціально-економічних процесів у суспільстві. Також податкова політика формує внутрішню і зовнішню політику держави. Поряд з цим, однією із важливих складових функцій податків автор вважає створення моделі збалансування інтересів держави, юридичних і фізичних осіб – платників податків, інвесторів, кінцева мета якої полягає у задоволенні потреб формування, розподілу і використання їх доходів.

Часто ринкові закони саморегуляції при впровадженні тих чи інших податків і податкових зборів призводили до негативних результатів у розвитку і активізації виробництва в країні, а звідси і у розбудові соціального сектору країни.

Фіскальна політика включає в себе регулювання доходів і видатків держави. Доходи бюджетів усіх рівнів формуються в основному за рахунок податкових надходжень, тому розглянемо, в першу чергу, етапи та напрями трансформації податкового регулювання, починаючи з 90-х років ХХ сторіччя. Побудова податкової системи, як складової фіскальної політики, почалася з впровадження законодавчих актів в частині регулювання сплати прибуткового податку з громадян (нині податок з доходів фізичних осіб), податку на прибуток підприємств і організацій, податку на додану вартість (податок на додану вартість), акцизного збору (акцизний податок).